

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

X. évfolyam 12. szám 2020. december

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

ADVENT VIRTUÁLISAN

KOVÁCS ZSOLT VILMOS VIRTUÁLIS KÖSZÖNTÉSE

HORVÁTH BERNADETTE

GYERTYAGYÚJTÁS VIRTUÁLISAN

Községünkben hagyománnyá vált december hónapban az adventi gyertyagyújtás. Az adventi vásárnapokon összegyűltünk a település központjában, beszélgettünk, forralt boroztunk, mézeskalácsot ettünk, majd közösen meggyújtottuk a település adventi koszorújának gyertyáit.

Sajnos, az idei évben személyes találkozásra, gyülekezésre, közös ünneplésre nincs lehetőségünk, ezért virtuálisan, az online térben szeretnénk a hagyományt folytatni.

Minden gyertyagyújtáshoz külön eseményt hozunk létre, amelyhez bárki csatlakozhat, kedvelésével, részvétel jelzésével. A közvetítés mellett játékokra is invitáljuk Önöket: osszanak meg velünk hozzászólásban (mozsgokonyvtar02@gmail.com) személyes üzenetet, verset, saját képet, gondolatot, karácsonyi történetet, amit jelképes ajándékkal köszönünk meg. Ezzel szeretnénk a virtuális térben közösségi ünnepi élménnyé varázsolni az adventi készülődést.

November 29-én első alkalommal élőben közvetítettük polgármester úr köszöntőjét és a gyertyagyújtást!

KOVÁCS ZSOLT VILMOS POLGÁRMESTER KÖSZÖNTŐJE:

Mozsgó közössége minden évben, mint egy nagy család, összegyűlt a gyertyagyújtásra és közösen ünnepeltünk. Jó volt látni a rengeteg gyereket, felnőttet és időset. Reméljük, most is sokan itt vannak velünk a kor technikájának köszönhetően, és így részesei lehetnek az idei gyertyagyújtásnak.

Kívánom, hogy most is zavartalanul készülődjenek az ünnepre! Az öröm és béke mellett nagyon aktuális, hogy egészséget is kívánjak mindenkinek!

Várjuk Önöket továbbra is a virtuális gyertyagyújtásra advent vasárnapján, készüljünk együtt a szeretet ünnepére!

BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNAK

MOZSGÓ KÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE
ÉS AZ ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉGE

MÁRAI SÁNDOR: AZ ÜNNEPEKRŐL

Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Ölts fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepeket nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régiéket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott étek, vérpezdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindenekfölött legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másfelé, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre.

ÖNKORMÁNYZAT AJÁNDÉKA

December 6.-án érkezik a Mikulás. A gyerekek sajnos még a Mikulással sem találkozhattak, de az ajándékcsomagok most is megérkeztek minden kisdedhez, óvodás és általános iskolás gyermekhez.

Karácsonyra minden család (ingatlanonként) 5.000.- Ft értékű vásárlási utalványban részesül, melyet a helyi boltban lehet levásárolni. Az utalványokat kézbesítettük; akik nem tartózkodtak otthon az önkormányzaton átvehetik.

A Belügyminisztérium által kiírt pályázaton kapott tűzifa kiosztását elkezdtuk. Igyekeztünk minden benyújtott kérvényt pozitívan elbírálni. A közfoglalkoztatottak 2 m³-t, a nyugdíjasok 1 m³ fát kapnak. A szállítást az önkormányzat végzi, ezért nem kell fizetni. A megmaradt mennyiséget január hónapban kiosztjuk a legkritikusabb helyzetben lévő családoknak.

TORMÁSI VIKY: TÉLAPÓ

Hol havas fenyők keretezik a völgyet
Ahol még a szél is fémkakast pörget
Ahol még a veréb is megpihen, ha elfárad
Hisz itt mindig talál egy nyugodt faágat.
Kanyargós utakon érkezünk
De el mégse tévedünk
Sötét van már minden házban
Szunnyad a lakosság a zselic kis falvában.
Mégis pislákol egy derengő fény
Valahol ott a falu közepén
A jeges ablaküvegre tapad egy kis tenyér és egy
nózi
Meg akarja lesni, a Télapó hogy tud belopózni.
Kiscsizmát mikor tölti meg minden jóval
Mézeskaláccsal és sok cukorral.
De hiába oly elszánt a kicsi lány
Puha párnává válik az ablakpárkány.
S míg ő az igazak álmát alussza
Télapó a fényes kiscsizmát telepakolja
Reggel napsugár csiklandozza, s ébresztgeti a ci-
nege
A meglepetést vajon látja-e
Látja bizony, az álom szeméből kipattan
A Télapót nem leshette meg, oly halkan surran
De nem is kell meglesni hisz a világnak
Szükséges ennyi talány és varázslat.

RAJZ: Takács Barnabás mozsgói óvodás

2020. KARÁCSONY

MOZSGÓ KARÁCSONYFÁJA. A fenyőfát az idén Mülner Zoltán és családja ajánlotta fel. A díszítésben, az adventi koszorú elkészítésében a közfoglalkoztatottak vettek részt.

Köszönet érte.

Fotók: Ken Owen

MOZSGÓ MEGÚJUL - KÁPOLNA

KOVÁCS ZSOLT VILMOS POLGÁRMESTER

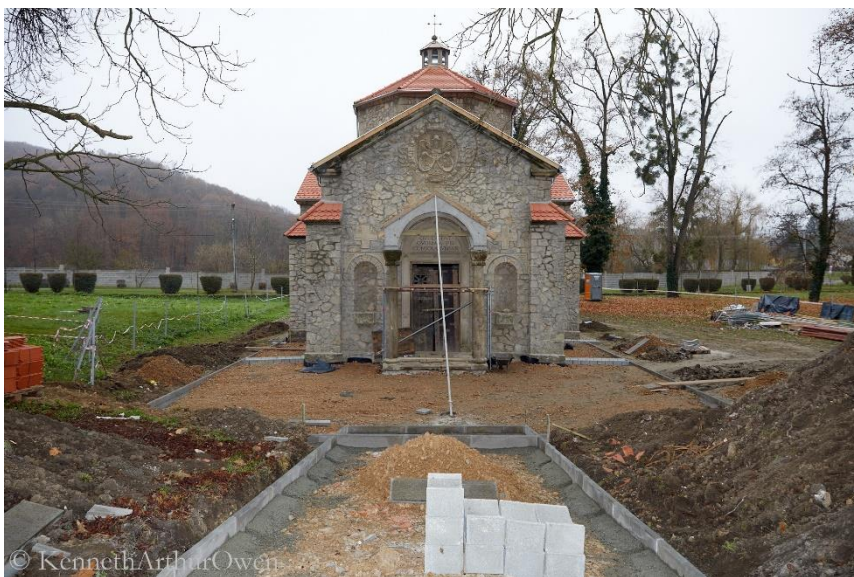
Az építkezés egyik látványos szakaszába jutottunk. Az épület külső munkálataival elkészült a kivitelező. A falakat megtisztították a szennyeződésektől, ezt követően a hiányzó köveket kipótolták, a kötéseket megerősítették. Tető került az épületre. Visszakerült az eredeti kereszt, melyet a szociális otthon megőrzött a kerti pagoda tetején. Köszönet érte.

A múlt héten újabb fontos lépést tettünk meg: visszaépítésre került a bejárati ajtó feletti timpanon. Az eredeti két márványoszlop megmaradt, eldőlve a földön voltak. Daru segítségével az oszlopokat felállították. Az újonnan elkészített, több mint egy tonna súlyú háromszög alakú oromdíszt az oszlopok tetejére tették. Most az épületet körbefutó járdát, valamint a bejáratot készítik.

Négy hónapja figyelem a munkálatokat. Minden reggel első utam az építkezésre vezet. Jó érzés figyelni az eseményeket. Hány-szor hallottam az emberek vágyát, kívánságát, mentsük meg a kápolnát! Hiszen, minden MOZSGÓI a magáénak érzi. Megtesszük!

Köszönöm a bizalmat, a szűnni nem akaró érdeklődést, messze még a vége, de jó úton haladunk.

Nem beszéltünk még a munkálatokat végzőkről. A kivitelező cég a B Terv Baranya Korlátolt Felelősségű Társaság, ügyvezető Jakapovics István. És álljon itt a munkavezető neve is: Mikó Tamás. Ő Ibfáról jár, nagyon lelkiismeretesen minden „követ” megmozgatva irányítja a munkálatokat. Mozsgóiak is dolgoznak a csapatban: Horváth László, Módenszieder Zsolt és Szabó Csaba.

A tél beköszöntével a belső munkálatok következnek.

Fotók: Mikó Tamás, Ken Owen

MOZSGÓ MEGÚJUL - KÁPOLNA

ELŐTTE ÉS UTÁNA: 2016. 07. 28. – 2020. 11. 27.

Fotók: Kántor Éva

Brencsik Sándor barátomnak, komámnak.

Kedves Barátom!

Rég elmentél – könnyedén vagy kínok közt – még szerintem édesanyád sem tudja. Elvitted magaddal a két egész és két fél diplomádat, elvitted a szellemed, de az emléked nem tudta elvinni.

Manapság divat a világhálón írni olyannak, aki elment; tán eljut hozzád, hisz Te nálamnál is jobban tudod, hogy sok minden van itt a földi létben, amit csak azért nem hiszünk, mert nem tudtuk megfejtetni, megmagyarázni, megmérni. Ettől még van!

- Komám, amiért írok: a kriptá kápolna.
- Komám.... csináljatok már valamit azzal a kápolnával - mondtad.
- Jelentem barátom, készül a kápolna. Talán ettől könnyebb lesz neked a föld. Készül, nem valami gyorsan, de mi tudjuk, hogy egy régi épületet rendbe tenni több idő, mint újat építeni, nem bántom őket, szépen csinálják.

Én a kocsma teraszáról figyelem őket. Már az állványozás sem volt egyszerű, meg a sok mindent felvinni. Nagyon szépen kifugázták a terméskövek már elporhadt hézagait. Már majdnem kész a tető. Hála Istennek nem lett műemlék, így nem kell pontosan visszaállítani, de nagyon szépen a hozzá illő stílusban újítyák fel. A csúcs, a felső tető már kész. Az oldalhajók nagy része is. Remélem, a fagyokig minden külső munka elkészül. Ha majd beengednek, írok a belső munkákról is...

- Komám, atyai tanítóddal, Lengyeltóttival, a kápolna miatt már békében nyugodhattok.

Komád: Győri Sándor

MOZSGÓ

KEDVES OLVASÓK!

PUSKÁSNE HORVÁTH ÉVA

December van. Ünnepeünk. A karácsonyt, mint minden évben. És van még egy olyan dátum, mely ünnepelésre, öröme ad okot. 2010. december hónapban jelent meg a MOZSGÓ információs lap első száma. Gondolták volna, hogy már 10 év telt el; ez a 120. szám. Tíz éve állunk az Önök szolgálatában. Hány emberrel kerülünk kapcsolatba, mennyi sok információt közvetítünk. Beszélgettünk képviselőkkel, intézmény- és klubvezetőkkel; bemutattuk hétköznapi hőseinket, mindazokat, akik a faluban élnek, akik a faluért tesznek. Hosszú a lista, de nem teljes, biztos vannak olyanok, akikről még nem meséltünk. Sok-sok információt osztottunk meg ezeken a hasábokon keresztül, tájékoztattuk Önöket mindarról, ami Mozsgón történt. Hány és hány betű, szó, mondat, gondolat került leírásra.

Emlékszem, mikor Kovács Zsolt Vilmos polgármester úr 2010. novemberében megbízott ezzel a feladattal. Október végén iktatták be hivatalába, és ő ígéretéhez híven, mindent meg akart valósítani... rögtön, azonnal /azóta is/. Határozott elképzelései voltak.

Nehéz terhet rótt rám, de egyben nagyon megtisztelő is volt a felkérés. Kevés időm volt, tudásom még annyi sem, de a lelkesedés és akarat vitt előre. Ki kellett találni az információs lap nevét, az újság formai megjelenését, fel kellett venni a kapcsolatot az intézményvezetőkkel, meg kellett keresni az „újságírókat”, a szerkesztőket, a véleményüket megosztókat, a segítőköt. Szerencsére sokan dolgoztak mellettem és velem, nem vagyok egyedül. Köszönet érte!

Fontosabb állomások: Első szám 4 oldal – elkészült! 2011. januártól 6 oldal, februártól 8 oldal, április már 12 oldal. 2012. március hónaptól 16 oldalon jelentünk már meg. Egyre bővülő oldalszámmal, változatos tartalommal, tetszetős, modern külcsínnel igyekeztünk érdekesek, hasznosak lenni, naprakész hírforrássá válni.

**Fejlécek:
2010. decembertől**

2014. január hónaptól

2017. január hónaptól

Kedves Olvasók! Köszönjük kitartásukat, biztatásukat, azt, hogy még mindig várják, hogy „megjöjjön az újság”. Higgyék el, sokat jelent ez nekünk. Jó érzés, amikor megdicsérnek bennünket – „Jó az újság.”, és azt is köszönjük, ha elmondják, mi nem tetszett. Köszönjük, hogy észrevételeikkel, javaslaikkal formálják a tartalmát, ha új igénnyel vagy kérdéssel fordulnak hozzánk. Büszkék vagyunk, ha a megyei könyvtáros találkozón a MI ÚJSÁGUNKAT mutatják be, mint jó példát. Örülünk, ha más település lakóitól vagy régi mozsgói lakosoktól azt halljuk, milyen jó nektek, hogy van újságotok. Bár a mai virtuális világban olyan véleményt is hallottunk, hogy nincs rá szükség. Kérem, döntsék el Önök!

Januártól egy-egy oldalt fogunk szánni arra, hogy az elmúlt 10 év tartalmából szemezgezzünk, figyelve arra, hogy minden szerzőtől válogassunk!

Reméljük, a befektetett munkánk továbbra is elnyerni tetszésüket.

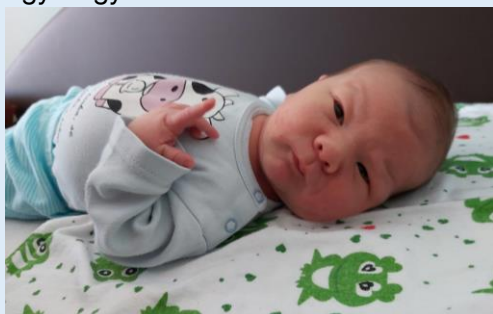
Jó olvasást! Kellemes kikapcsolódást!

→ ANYAKÖNYVI HÍREK ←

SZÜLETÉS

Egréder Dániel Belián 2020.11.10-én megszületett (3940 g, 54 cm). Szülei Kátai Kinga és Egréder Dániel nagy-nagy öröme. A család Teklafalun él.

Horváth Odett született 2020.11. 25-én (2980 g, 50 cm). Szülei Tarkó Vivien és Horváth Benjámin, Kacsótán élnek.

Kis Benedek Hunor 2020. 12. 06-án, Mikulás napján, megszületett (3550 g, 57 cm). Szülei Kiss Ivett és Kis Sándor Mozsgó, Mátyás király utcai lakosok. Ivett és Benedek - első közös fotója.

Gratulálunk! Kívánunk erőt, egészséget!

→ ANYAKÖNYVI HÍREK ←

HÁZASSÁGKÖTÉS

2020. november 14. napján házasságot kötött Nemesics Hajnalka mozsgói és Jenei Róbert szigetvári lakos.

Gratulálunk!

HALÁLOZÁS

Szeltner János (Szigetvár, 1963.11.27. an.: Molnár Margit) meghalt 2020.11.15. napján,
Petrovics Ibolya (Bükkösd, 1965.05.25. an.: Bogdán Anna) meghalt 2020.11.16. napján,
Dósa Irén (Komló, 1958.07.08. an.: Kula Rózsa) meghalt 2020.11.23. napján. Mindhárman Mozsgó, Mátyás király utca 1. sz. alatti lakosok.

Hegedüs József (Mozsgó, 1935.08.01. an.: Katona Julianna) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 59. sz. alatti lakos meghalt 2020.11.23. napján.

Nyugodjanak békében!

KÖSZÖNTÉSEK

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK DECEMBER HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPJUKAT!

Desimone Lenke Zsuzsanna Alsóhegy
Eisenberger Györgyné Kolozsvári u.
Götz Csaba Árpád Árpád u.
Hamrák Sándorné Alsóhegy
Horváth Józsefné Kolozsvári u.
Illés Józsefné Árpád u.
Maróczy Lászlóné Jedinka szőlőhegy
Pap Imréné Petőfi u.
Pölcz István Tamásné Zrínyi u.
Tormási Ferenc Petőfi u.
Várdai Miklós Árpád u.
Varga Jánosné Petőfi u.

ISKOLÁNK KARÁCSONYI ÜDVÖZLETE

HAJDÚ SZILVIA

Különleges hangulatú időszak az advent, mely a várakozásról, a készülődésről szól, és éppen ez a készülődés az, ami megadja az ünnep rangját, súlyát.

Ez az idei időszak minden eddiginél másabb, úgy, mint minden más ebben az évben. A vírus iskolánkban is mindent átír, felülír.

Magunkban ünnepelhetünk, állandó, kicsi közösségek lehetnek csak együtt.

De tudjuk, hogy egyszer mindenki majd megölelheti újra egymást, és talán a maszk is lekerülhet.

Akik a képekről hiányoznak jelenleg is a vírus miatt vannak otthon!!! Mindenkinek innét is jobbulást kívánok!!!

Addig is iskolánk minden tanulója, tanára és dolgozója nevében kívánunk Áldott, Békés Ünnepeket!

BIZTOS KEZDET GYEREKHÁZ

BAKA DORISZ

A veszélyhelyzet megnehezíti a Gyerekházunk mindennapjait is. A korlátozások miatt nem tarthatunk programokat, kevés a látogatottságunk és egyre több a betartandó szabályunk. Mégis úgy döntöttem megtartjuk a karácsonyi fotózást az aktuális rendeletek alkalmazásával. Szülők kérésére szombati napot választottunk, hogy az egész családot egy képen meg tudjuk örökíteni, apa és testvérek is szerepelhessenek együtt. Megkerestem a módját annak is hogyan tudjuk ezt az élményt mindenki számára anyagilag is elérhetővé tenni. Teljesen ingyenesen készültek a fotók, amelyeket CD-n kaptak meg a szülők és az azon szereplő kiváló minőségű fotókat ott hívatják elő, ahol számukra a legkedvezőbb, vagy akár csak a közösségi média felületére teszik ki. Képeket Ken Owen készítette, akinek külön kihívás volt a feladat, hiszen ő természet fotós, itt pedig kis műtermet varázsoltunk. Karácsonyi háttérrel vásároltunk, berendeztük a játszó szobánkat és beosztottuk időpontra a családokat, váltották egymást, így egyszerre kevesen voltunk jelen egy térben. Igazán ünnepi volt a hangulat, nagyon szép képek készültek, nagyszerű munkát végzett Ken és Detti. Sokan eljöttek azon családjaink közül is, akik előző években jártak hozzánk, sőt a legkisebb testvéreket is hozták. Az alsóhegyi, zsidóti, szigetvári gyerekek mellett továbbra is nagyon várjuk a mozsói babákat is!

ADVENT

BEGE AMÁLIA

MOZSGÓ MÉZESKALÁCSA – 300 db készült el.

Ahogy egyre közeledett az adventi időszak, kezdett hiányozni a közös sütés, készülődés, amely minden évben ilyenkor napjaink része volt. Gondoltunk egy nagyot, süssük ugyanúgy meg a mézeskalácsot, és vigyük házhoz mindenkinek. Arra gondoltunk a könyvtárban a lányokkal, hogy jó lesz örömet szerezni ebben a mostani szomorú valóságban. Reméljük sikerült ☺.

Még az sem volt akadály, hogy nem lehet sütni a művelődési házban, vállaltam az itthoni sütést. Fogadják olyan szeretettel, amilyenel sütöttem, és díszítettem. Ebben az apró kis kalácsban benne van minden jókívánságom, és a remény, hogy jövőre együtt leszünk, nem csak virtuálisan.

Mézeskalács recept, ahogy még nagyanyámtól tanultam.

Hozzávalók: 75 dkg liszt, 34 dkg. porcukor, 2 púpos teáskanál szódapor, mézeskalács fűszerkeverék, 1 csipet só, 4 egész tojás, 20 dkg margarin (melegítve), 4 evőkanál méz (melegítve).

Jól összedolgozzuk és egy éjszakára a hűtőbe tesszük. Felhasználás előtt átgyúrjuk, ha fényes, akkor jó. 3 mm-re nyújtani és kiszaggatni. Kivajazott tepsibe egymástól 2-3 centire, mert megnőnek egy picit. A tetejét megkenni 1 tojás sárga és 1 kanál tej keverékével, így fényes lesz. Vigyázat hamar megsülnek! Díszítés: 1 tojásfehérje, 15 dkg porcukor, pár csepp citromlé.

Ez a recept azért jó, mert azonnal fogyasztható sütés után, nem kell várni, hogy megpuhuljon!

EMLÉKEK

KARÁCSONY KÖZELEDTÉVEL A LELKEM HAZALÁTOGAT

BÓNI TÜNDE

Miskolcon születtem, oda kötnek gyerekkorom emlékei. Karácsonyhoz közeledve sokat álmodom otthonról és sok gyerekkori emlék elevenedik fel bennem. Most már nem élhetem át, hogy közel vannak a rokonok, akikhez át lehet menni, otthonosan beülni a fotelba és mesélni mindenféle ügyes-bajos dolgokról. A nagynénémék pótolták a nagyszüleimet, akik korábban meghaltak, minthogy megszülehettem volna. Mi lakótelepen laktunk emeletes házban, de Nekik családi házuk volt tele titkokkal; pincével és padlással, télen ráncos bőrrű almával, szalonna illatú spájjal, ahol

a plafonról csokorban lógtak az összeaszalódott szőlőfürtök. A spájz polcain lekvárok, befőttek sorakoztak ugyanúgy, mint nálunk a panelban, de az a hangulat mégis varázslatosabb volt. Közel laktak, alig 10 perc sétára. Egy nagy rét választott el minket, aminek a közepén kis patak csörgedezett. A partját korláttal építették be, nehogy a réten szaladgáló gyerekek közül bárki beleessen.

Már kisiskolás lehettem, mikor a vízmű csöveket vezetett át a patak felett. Persze, hogy minden felnőtt megmondta, hogy azokon átmászni tilos és balesetveszélyes. Persze, hogy a gyermeki kíváncsiság és bátorságpróba elhallgattatta az efféle intelmeket. A bátyámmal gyakran döntöttünk úgy, hogy lerövidítjük az

utat és a patak híd irányába történő megkerülése helyett a csöveken megyünk át. Emlékszem mennyire féltem és mégis mennyire vonzott ez az izgalmas mutatvány! A kamasz bátyám hipp-hopp átszaladt és bízott, hogy ne féljek, egyensúlyozzak a kezeimmel és sétáljak át, de nem mertem. Nem volt semmi kapaszkodó, csak a henger alakú fém cső a lábam alatt - hát hol négykézláb, hol ülve, karizommal hajtva evickéltem át. Az átkelés öröme semmi nem vehette el, még az sem, hogy a győzködés miatt kétszer annyi ideig tartott az út. Micsoda dicsőség volt az, amikor először sikerült két lábon átmennem!

Karácsonykor édesanyám mindig átküldött a szép ruhánkban a nagynénémekhez valami ürüggyel - míg Ő várta az angyalkák érkezését - s onnan együtt, a két öreggel sétáltunk haza, ünnepelni. A csövekhez érve a testvéremmel egymásra mosolyogtunk és szófogadó jó gyerekek módjára a híd felé vettük az irányt....

ANGYALOK

Karácsony közeledtével sokat gondolok az angyalokra - bár nem zavar, ha bárki másként nevezi Őket - az ünnep kapcsán gyakrabban jutnak eszünkbe. Az igazat megvallva én nap mint nap a szívemben hordozom Őket - hol a munkám, hol a mindennapjaink során érzem azt a fajta segítséget, ami szemmel nem látható, de megtart, támaszt ad, jelez ha kell, és ezért nem győzők elég hálás lenni.

A legfontosabb történetünket osztom meg most. Gergő fiunk egy éves elmúlt - aranyos, négykézláb közlekedő, érdeklődő legényként rózta a köröket a szobában ezen a vidám téli délelőttön. Imádott pakolni, tudtam, hogy ez a játék nagyon fontos a fejlődésében, ezért minden nap művelhette. Hamar megtanulta, hogy a zoknis fiókot ki szabad pakolni, a zoknigombócokat szabad dobálni, előbb ki, aztán vissza be a fiókba. Imádta, ha az apukája zokniját felhúztam a lábára - nevetve igyekezett a combig érő férfi zokniban, és játszottunk így fogócskát, bújócskát. Azon a napon is ezzel telt a délelőtt: repültek a zoknik, a göndör kacajok, csattogtak a tenyérké a par-

kettán. Az elmélyült játékban egy-két kis takaró is fellibbent a helyéről, majd a padlóra hullott. Színes, életeli kupacok díszítették a szobát, mire a kis négykézlábazó elfáradt. Megebédeltünk és úgy döntöttem hagyom a szétszórta zoknikat és takarókat, hisz alvás után újabb játék lesz visszarendezni Őket a helyükre.

Amint Gergő elaludt, kiosontam a szobából, hogy elmosogassak és rendbe tegyem a konyhát. Minden nap számíthattam arra, hogy másfél órán át kedvemre pakolhatok, nem is mentem be addig a szobába, mert recsegett a padló, nem akartam a zajjal felébreszteni az alvó gyermekem. Alig mosogattam el néhány tányért, egy különös hang szólt a fejemben, hogy menjek, nézzem meg a fiam. Minek mennék - pöröltem a hanggal - hisz pár percre aludt el, biztonságban van, nekem pedig sok mindennel el kell végeznem mire felébred. Pár perc múlva újra jött az érzés, de már erősebben: Menj be a szobába! Mérges lettem. Mi a fene ez, ami nem hagy nyugodtan dolgozni?! Egész délelőtt türelmesen játszottam a gyerekkemmel, hogy mosogassak nyugodtan, békességben most. Ám a hang nem tágitott és olyan erővel süvöltött a fejemben, hogy megadtam magam. Mi bajom lehet? Csendben kinyitottam az ajtót, bekukkantok és már jövök is vissza - gondoltam. Elindultam a szoba irányába, nyitottam az ajtót... és amint megláttam, rohantam oda az alvó gyermekemhez. A feje mellett sűrű füst gomolygott elő egy kis kék babatakaró alól. Felkaptam a takarót és akkor láttam meg, hogy a délelőtti játékban felborult az éjjeli fényként padlón tartott kis lámpa, leesett a burája és észrevétlen felkapcsolódott. Órák telhettek el, mire a működésbe hozott izzó annyira felhevítette a fa padlót, hogy elkezdett szenesedni, füstölni, de mindez a takaró fedésében nem látszódot. Akár lángra is lobbanhatott volna, de maga a füstmérgezés gondolata is rémülettel töltött el. Azonnal nyitottam az ablakot, vittem ki a babámat, aki édesen aludt tovább. Csak öleltem és hálát adtam az égieknek, miközben az arcomat mosták a megkönnyebbülés könnyei. Azóta minden nap megköszönöm, hogy egészségesek a gyermekeink, a családjunk.

KISSZÉK

GYÖRI SÁNDOR

Az Öreg Benkő. Nem mindig volt öreg – mint ahogy senki más – volt ő fiatal, javakorabeli, meglett, most meg öreg. Fiatalon kitanulta az asztalosságot, művelte is. Diófából széket készített, ki tudja hányat, de nem a mostani tömeg széket. Elcsodálkoznál, ha látná: hisz nincs ülőrésze csak egy keret. Az ülőrész más dolga.

- Vilmám hoztam négy széket nektek, meg az unokáknak egy kis etetőszéket – ahogy majd sorba jönnek – kell a fiadéknak. Tudom, te mestere vagy a gyékényfonásnak, nem akartam deszka ülőkét.

Az özvegy befonja a székeket, a kisszéket. Régen is font már székeket, amikor még csak serdülőkorú volt a Pisti, kapott érte cserébe valamit, ritkán pénzt is, de faluhelyen akkor még nem nagy előnye volt a főníciaiak által feltalált „általános egyenértékes” pénznek. A székfonásért cserébe eljöttek betakarítani, kukoricát törni, répát szedni.

A civilizáció, a „kultúra” betörését azonban az ember fia sem tudta megakadályozni. Felfordult a világ. Elvették a szőlőt, tucatszám papírral kellett adminisztrálni a kicsi asztalos műhely működését.

Még pár próbálkozás, szárnycsapás után: agyvérzés. Hónapok kezelése, Istennek hála beszélni tud, járni is tud, csak a ball keze bénul le, meg félig a lába. Minden nap délelőtt látják a faluba: ballag egy öregember a főutcán bottal, (mert azért az agyvérzés után csak azzal érzi biztonságosan a járását.) Az ép jobb kezében a bot. A béma balkezében szatyor. Rá van kötve! Fogni nem tudja. Így jár bevásárolni. Az ÁFÉSZ boltból így viszi haza minden nap a napi betevőt. Ketten élnek az aszszonnyal ez az ő dolga, meg még valami.

- Józsai szép egyenesre fűrészel a fát, megálljon a tuskón.

- Úgy lesz Lajos bátyám.

Öregedő Benkő Lajos reggelként fogja a fakuglikat, fölteszi a tuskóra, fölveszi a baltát, elhasítja, leteszi a baltát, újabb kuglit tesz fel, megint felveszi a baltát, újra lecsap.

Egy kézzel elhasogatja a napi tüzelőt. Egyik nap egy fiatalemberrel elegyedik szóba az utcán.

- Hát Lajos bácsi én nem látom értelmét ennek az életnek.

- Te? Az egészséges fiatalember. Én a félig béma, akit kifosztottak, én látom az élet értelmét!

Eladtuk már a régi szülői házat. Sok mindent elhoztunk, sok minden ott maradt. Tisztességes vevőt találtunk – ami manapság ritka. Boldogság az is, hogy a papi által beszerzett, mami által gondozott kis növények, nagy fák is gondozottak. (Manapság mindenki „dózerolni” akar, újat teremteni, nem megőrizni a régit.)

Arra járok úgy egy év múlva – honnan került elő – ott a kis etetőszékem a folyóson (elfoszlóban lévő gyékény fonással) rajta egy cserép virág.

- Elvihetném ezt a kis széket egy időre?

- Úgy egyeztünk a lim-lomot is eltakarítjuk, cserébe a használható is a miénk.

- Nem akarom elvinni, csak felújítani.

Hiszi is nem is, de odaadja. Szétszedem, lecsiszolom, két kis összekötő darabját cserélni kell. Örömmel dolgozom rajta. Közben visszaemlékszem, hogy estem vele hanyatt hatvan éve. A papucsom a vizes vödörbe landolt a vizes pad tetején. (Ja, kérem akkor még nem volt vezetékes víz.)

Boldogasszonyfán egy öregasszony nem gyékényből, hanem csuhéból művészi módon befonja a kisszéket. Nem fogad el pénzt, almával tudom meghálálni. (Talán rajtam kívül is élnek, akiknek jó szó, a viszont segítség többet ér, mint a pénz. Talán akkor van még továbbélés, talán nem a pénz a mindenható.)

Van mindenható, aki több mint a pénz!

Karácsony előtt meglátogatom a Némedi temetőbe nyugvó – hiszem Jézust váró – ösöket, ismerősöket. Viszem a kis széket is jogos tulajdonosának; én meg nyugodtan jövőre haza az én kis székem jó kezekbe került, nem hiába lett faragva, fonva közel hetven éve.

2019. Jégbontó hava

Az én virágom - az én világom

TAMASICSNÉ RIGÓ TÜNDE

A december a várakozás hava. Várunk a jobbra, a szebbre, a változásra, az ünnepre. Egy valamit nem szabad elfelejteni: a változást nem elég kívülről várni, nekünk is változnunk, változtatnunk kell, ha valami nem jó az életünkben. Jobbá, erősebbé, őszintébbé kell válnunk. Hazugság a hallgatás is: úgy tenni, mintha minden rendben lenne, csillogó tapétával elfedni az omladozó vakolatot, dűledező falakat. Egy szép cikket ígértem előző hónapban, igyekszem teljesíteni. Fogadják/fogadjátok szeretettel a virágokról és az ünnepről szóló írásomat.

Az adventi-, és karácsonyikaktuszok és mikulásvirágok nélkül talán már nem is éreznénk igazán az ünnepet. Az egyre intenzívebb és sokfélebb színek láttán még a csak néha elcsábuló virágvásárlókban is egyre inkább felvetődik a gyűjtés gondolata. A karácsonyi és adventi kaktuszok könnyen tartható, nem túl igényes növények, főleg faluhelyen jó eséllyel nevelhetőek évekig a megvásárolt tövek. Könnyen lehet őket szaporítani is, mert a letört szártagok jól gyökeresnek, és következő télen már virágzóra fordulnak. Egy nagyobb lapos tálban több szín összeültetve csodálatos látványt fog eredményezni! A fenyő-,

narancs- és sütemény illatú karácsony ünnepi dekorációjának legszebb ékei lehetnek a felröppenni készülő madárcáknak tűnő elegáns, vidám virágok.

Ez a lassan elmúló év is bővelkedett szépségekben. Már januártól kezdtek nyílni a túl korán kihajtott hóvirágok, és szinte velük egy időben néhány szál ibolya is úgy gondolta megnézi: tavasz van-e már. Gyorsan éledt, majd újra visszahúzódott a természet, a visszatérő hideg késleltette még a természet teljes ébredését. Ha viszonylag enyhe is volt a tél, sokáig kitartott a hideg, és sok hosszú borús nap telepedett ránk. Az igazi tavasz úgy érkezett, mint vesztésnek tűnő csatába a felmentő sereg, berobbant az ütközetbe, és szinte nyári időt hozott magával. A színek, formák, illatok hirtelen, mint megannyi érzékszerveinket kísértő könnyed érintés, bódítóan és pezsdítően vettek körül minket.

Nagyon szeretem a tavaszt és az őszt. Amikor a legtöbb a szín, amikor legelőbb a természet. A tavasz a virágoké, a születésé és a jelené, az őszt pedig a termés érlelésé, a betakarításé és az elmúlás előtti hatalmas és tüzes utolsó fellobbanásé. Amikor először jöttem Mozsgóra és megláttam a gyönyörű tájat, a szép gondozott utcákat, a települést ölelő dombok erdeinek vidám őszi ruháját, én beleszerettem a faluba. Az erdő ezer színben pompázó lombja minden alkalommal elvarázsol éppúgy, mint a tavaszi virágokon lakmározó méhek zsongó hangja.

A karácsony mindig különleges ünnep volt számomra, de néhány éve már áthatja a szomorúság, az emlékezés. Nem lehetünk mind együtt, egyre többen vannak, akikkel már ebben az életben nem találkozhatok. Vesztések, melyek soha nem pótolhatóak. Az idő, amit a szeretteinkkel tölthetünk örökké a miénk, az elveszített pillanatok viszont örökre elvesznek. A virágok maga az élet. A természet szerető és gyógyító gondoskodása a megfáradt lélek számára.

EMLÉK A MÚLTBÓL

Az ajtó résein bekúszik a sülő hagyma illata...

TAMASICSNÉ RIGÓ TÜNDE

Az ajtó résein bekúszik a sülő hagyma illata, hirtelen emlékek lebegnek elém. Hozza magával a vaníliát, az olvadó csokoládét, a nevetések, a beszélgetések múltba vesző hangjait. A hosszú asztal mellé szorosan tett székeket, a gyerekek huzakodását, akik már a kis sámlikon, hokedlik mellé ülve is alig fértek el, hogy mindenki egyszerre ehessen. A tányérokba kimert aranylő húsleves illatát, amelyben végtelen hosszú cérnametélt kanyargózt, hogy elinduljon a verseny: ki tudja úgy megenni, hogy nem emeli meg a tányér szélét... Az asztalon a porcelán levesestálak, a cifra merőkanalak égnek meredő nyelével. A tálakba halmozott főtt hús, a levesben főtt zöldségek, paradicsommártás, a tányérok mellé kitett, féltve őrzött, Erdélyből hozott festett poharak, a patyolat vasalt abrosz, a porcelán sőtartó mellett a műanyagok. Az örölt bors, ami valaha nagy kincs volt, bőven kerül a tányérokba.

"-Jaj, de finom illata van! Dugd csak ide az orrod!" A gyerekek sokadszor is beugorva kíváncsian szagolják meg, tüszentés, nevetés.

Öröm. Ünnepe. Család.

Őzpörkölt, papa főzte, mellé a nokedlit mama. Rántott hús a nagy csipkés szélű tálcákon, karaj és csibe. A szárnyakba belefűzve a zúza, a máj. Töltött csirke, illatos, fűszeres, pirosra, ropogósra sült bőrrel.

"-Egyetek, gyerekeim! Egyetek bátran, még van bőven!"

A szeretet. Tudod, minden mozdulat, minden gondolat, amíg az étel készült, a szeretetről, a várakozásról szólt. Hogy együtt legyünk. Ők, mi, én. Mindenki. Az etetés a szeretet egyik legfontosabb eszköze, ahogy az anya eteti a csecsemőjét, a gyermekeit, a nagymama már mindenkit, aki a családkhoz tartozik. Szeretettel, óvón, magához ölelőn.

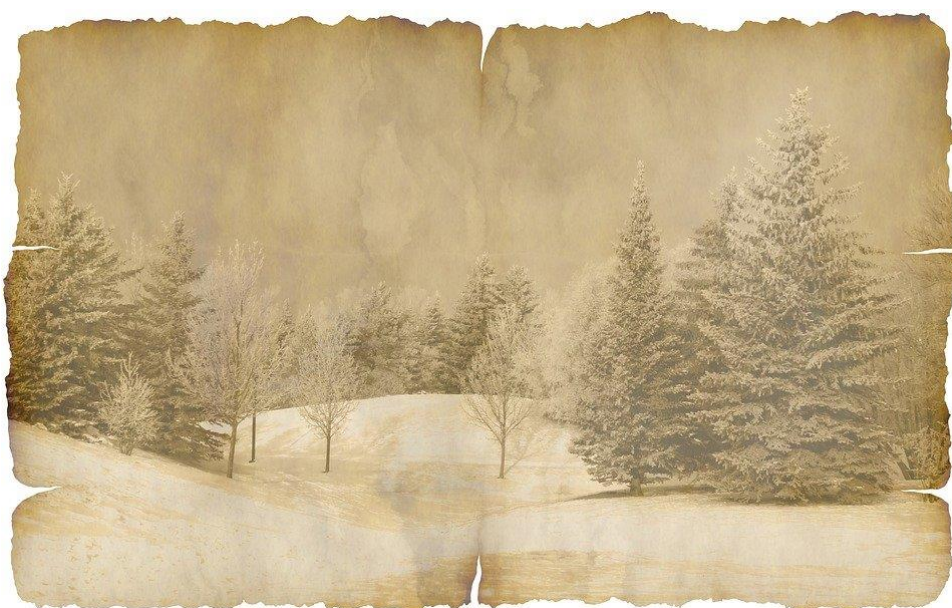
"-Egyél gyermekem. Most van! Nem mindig volt..."

Az étel sós, fűszeres, a sütemény édes, vaníliás, vastagon porcukros. Mazsola is jutott a szilvalekváros buktába, és csokoládés négerkocka is van.

"-Nézd, olyan magas a hab, mint a tészta! Papa verte fel, hogy jó kemény legyen. Érzed a rum illatát?"

Érzem. Még ma is érzem, és hallok a nevetést, azoknak a hangját, akik már sok éve a felhőkön ülve lógtatják a lábukat, és az égi konyhában sürgögnek, hogy a már hozzájuk megtért családtagoknak készüljön az ízletes ünnepi ebéd.

Az ajtó résein ma bekúszott a sülő hagyma illata...

KERESZTREJTVÉNY

KÁNTOR ÉVA, BEGE AMÁLIA

Novemberben megjelent rejtvényünk helyes megfejtése: Lehet, hogy csak egy ember vagy ezen a világon, de valakinek te jelentetted a világot. Könyvet nyertek: Jámbor Bea, Vámosi Tünde, Horváthné Nagy Andrea.

Felnőtt rejtvény:

1. _ _ _ _ _ 8 _ _ _ , 2. _ _ _ _ _ 36 _ , 3. _ _ _ _ _ 16 _ 19 _ ,
4. _ _ _ _ _ 4 18 _ _ _ _ _ 32 _ _ , 5. _ _ _ _ _ 38 _ _ 28 _ _ 26 _ _ _ ,
6. _ _ _ _ _ 54 _ _ _ , 7. _ _ _ _ _ 46 47 _ _ , 8. _ _ _ _ _ 24 _ 48 _ _ 52 _ ,
9. _ _ _ _ _ 42 _ _ 6 _ _ _ , 10. _ _ _ _ _ 29 _ _ _ 7 _ ,
11. _ _ _ _ _ 51 _ _ _ , 12. _ _ _ _ _ 5 _ _ _ 20 2 _ ,
13. _ _ _ _ _ 15 _ 37 _ _ 9 _ , 14. _ _ _ _ _ 49 45 56 _ ,
15. _ _ _ _ _ 39 _ _ 34 _ _ _ , 16. _ _ _ _ _ 27 _ 44 23 _ ,
17. _ _ _ _ _ 35 _ _ 1 50 _ _ , 18. _ _ _ _ _ 3 12 _ _ 13 _ ,
19. _ _ _ _ _ 31 _ _ 33 _ _ 30 _ ,
20. _ _ _ _ _ 17 _ _ _ 25 _ _ _ 10 _ ,
21. _ _ _ _ _ 43 _ _ 41 _ ,
22. _ _ _ _ _ 55 _ _ _ 40 _ _ _ ,
23. _ _ _ _ _ 22 53 _ ,
24. _ _ _ _ _ 21 _ _ 11 _

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56

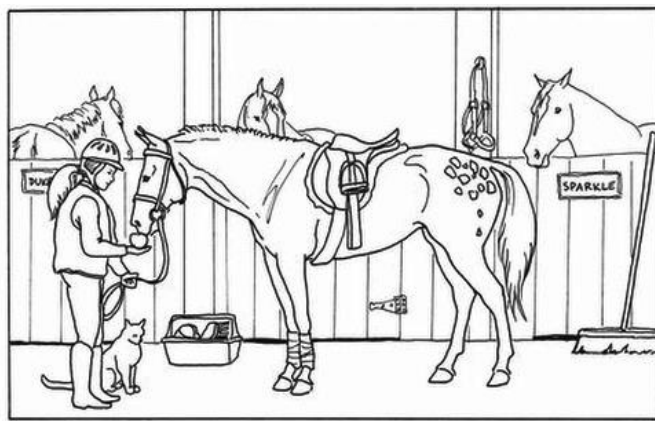
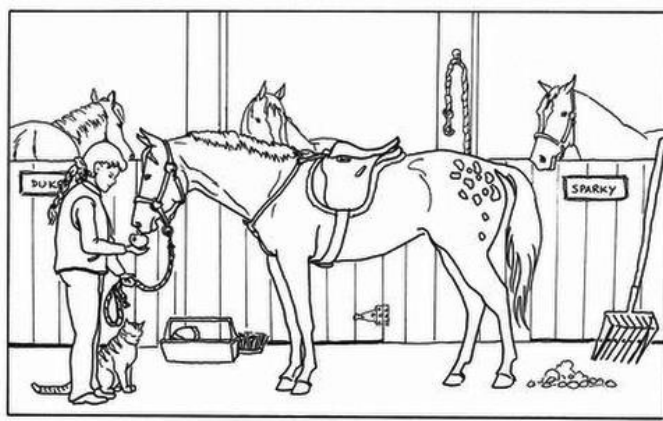

KERESZTREJTVÉNY

DECEMBERI REJTVÉNY: A megfejtéseket továbbra is a mozsgokonyvtar02@gmail.com e-mail címre várjuk
Beküldési határidő: **DECEMBER 30.**

A felnőtt és a gyerek rejtvényénél is meglepés ajándécsomagot sorsolunk. Az ajándékokat a rejtvény két szerkesztője ajánlotta fel nagy-nagy szeretettel, Bege Amália és Kántor Éva. Köszönjük, hogy ilyen sokan megfejtették rejtvényeinket. Kellemes karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag boldog új évet kívánunk mindenkinek, jövőre folytatjuk!

Gyerek feladvány: Hány különbség van a két kép között?

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár. Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztők: Bege Amália, Horváth Bernadette, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)